

รูปแบบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด

Development of a High-Performance Organization Management Model for Improving the Quality of Education in Educational Institutions under the Provincial Administrative Organization

วินุลาศ เจริญชัย

Winulas Charoenchai

ผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนสูงเนิน, องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา

Director of Soong Noen School, Nakhon Ratchasima Provincial Administrative Organization

Corresponding author E-mail : winulas@hotmail.com

Received 08/01/2021

Revise 22/01/2021

Accepted 26/01/2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด (2) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูง เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด (3) เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา หรือหัวหน้าฝ่าย ของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 325 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ซึ่งข้อมูลที่มีลักษณะแบบตรวจสอบรายการวิเคราะห์หาความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ 77 ตัวชี้วัด มีความเหมาะสม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$)

2. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูง เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$) ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$)

3. ผลการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้รูปแบบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูง เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด แบ่งเป็น 5 ส่วน ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 หลักการแนวคิดและวัตถุประสงค์ ส่วนที่ 2 การบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูง ประกอบด้วย 1) ภาวะผู้นำ 2) การกำหนดวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ 3) การจัดการความรู้ 4) การจัดการกระบวนการ 5) การพัฒนาบุคลากร 6) การให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 7) การมุ่งเน้นผลการปฏิบัติงาน ส่วนที่ 3 แนวทางการนำไปใช้ ส่วนที่ 4 ประเมินผล และส่วนที่ 5 เจ็อนไข และผลการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด พบว่า มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.65) และมีความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} =4.72)

คำสำคัญ : รูปแบบการบริหารจัดการ; องค์การสมรรถนะสูง; คุณภาพการศึกษา; องค์การบริหารส่วนจังหวัด

Abstracts

The objectives of this research (1) were to study the components and indicators of high-performance organization management to improve the quality of education in educational institutions under the Provincial Administrative Organization. (2) To study the current and desirable conditions of high-performance organization management for improving the quality of education in educational institutions under the Provincial Administrative Organization. (3) to develop a model for high-performance organization management to improve the quality of education in educational institutions under the Provincial Administrative Organization. The sample group was school administrators. Deputy administrator of the school or department heads of educational institutions under the Provincial Administrative Organization, amounting to 325 people. Stratified Random Sampling. The tool is an estimation scale questionnaire. Data were analyzed using a computer program with the frequency, percentage, mean, and standard deviation. The results showed that;

1. The results of the study of elements and indicators of high-performance organization management to improve the quality of education in educational institutions under the Provincial Administrative Organization consisted of 7 components, 77 indicators were overall appropriate at a high level.

2. The results of a study on the present and desirable conditions of high-performance organization management to improve the quality of education in educational institutions under the Provincial Administrative Organization found that; The current state of the management of high-performance organizations to improve the quality of education in educational institutions under the Provincial Administrative Organization was at a high level. The desirable condition of the management of the high-performance organization to improve the quality of education in educational institutions under the Provincial Administrative Organization was at the highest level.

3. The results of the development of a high-performance organization management model for improving the quality of education in educational institutions under the provincial administrative organization. have a high-performance organization management model To improve the quality of education in educational institutions under the Provincial Administrative Organization, divided into 5 parts, consisting of; Part 1 Principles, Concepts, and Objectives Part 2 Management of High-Performance Organizations consist of 1) Leadership, 2) Vision and Strategy Formulation, 3) Knowledge Management, 4) Process Management, 5) Personnel Development, 6) Stakeholder Focus, and 7) Performance Focus. Part 3 Guidelines for use. Part 4 Evaluation. And part 5 conditions for success. The results of the assessment of the high-performance organization management model for educational quality improvement in educational institutions under the Provincial Administrative Organization found that the appropriateness was at the highest level and the possibility was at the highest level.

Keywords: Management Model, High-Performance Organization, Educational Quality, Provincial Administrative Organization

บทนำ

ศตวรรษที่ 21 เป็นยุคของเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge-Based-Economy) ที่ปัจจัยในการผลิตและแข่งขันกำลังเปลี่ยนไปเป็นปัจจัยที่ไม่อาจจับต้องได้มากขึ้น เช่น ความรู้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการค้าข้ามประเทศที่อาศัยวัฒนธรรมเป็นสื่อ ดังนั้นการพัฒนานวัตกรรมจึงเป็นหนทางหนึ่งที่จะช่วยให้ทุกองค์การสร้างจุดยืนที่เข้มแข็งเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมโดยมีเป้าหมายอยู่ที่ความอยู่รอด การเจริญเติบโต และการสร้างสมรรถนะในการแข่งขันอย่างยั่งยืน สภาวะการณ์ดังกล่าวไม่ได้จำเพาะอยู่แต่ในด้านเศรษฐกิจเท่านั้น การบริหารกิจการที่เกี่ยวกับสาธารณะในยุคโลกาภิวัตน์นี้จำเป็นต้องอาศัยผู้บริหารมืออาชีพ ในการทำให้กิจการดำเนินการไป

ด้วยดี และบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เพราะการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นไปอย่างรวดเร็วอย่างไร้พรหมแดน และกระทบกระเทือนไปทุกกิจการ ไม่เว้นแม้ด้านการจัดการศึกษาที่จำเป็นต้องอาศัยผู้บริหารมืออาชีพจึงจะทำให้การบริหารการศึกษาประสบความสำเร็จ และเป็นไปตามแนวทางที่พึงประสงค์ (ธีระ รุญเจริญ. 2553 : 41) ซึ่งการเปลี่ยนแปลงในหลายด้านทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบเศรษฐกิจ โลกยุคใหม่ซึ่งมีการแข่งขันกันอย่างรุนแรง เป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญยิ่ง โดยเฉพาะเมื่อได้แผ่ขยายเข้าสู่ องค์การทั้งภาครัฐและเอกชน ทำให้องค์การทุกองค์การ ต้องปรับเปลี่ยนบทบาทหน้าที่ขององค์การเพื่อรองรับ การเปลี่ยนแปลงให้อยู่รอด ซึ่งในท่ามกลางกระแสแห่ง การเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วนี้พบว่า มีข้อมูลข่าวสารเกิดขึ้นอย่างมากมาย มีการผลิตความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีอย่างมากมาย จึงทำให้เกิดสังคมที่ เรียกว่า สังคมแห่งความรู้ (Knowledge Society) ซึ่งในโลกยุคสังคม แห่งความรู้นี้ หน่วยบริการสาธารณะหรือที่เรียกว่า หน่วยราชการ จะต้องปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ใหม่และ ปรับวิธีการทำงานใหม่เพราะไม่เช่นนั้นแล้วสังคมไทยจะไม่สามารถแข่งขันได้ในสังคมโลก (วิจารณ์ พานิช. 2547 : 2)

ปัญหาหลักที่ประเทศไทยต้องเร่งแก้ไขคือการยกระดับคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง ซึ่งปัจจุบัน กำลังประสบปัญหาด้านคุณภาพอย่างรุนแรง ดังที่สะท้อนให้เห็นจากคะแนนสอบที่ตกต่ำของเด็กไทยในการทดสอบในระดับนานาชาติ เช่น PISA การปฏิรูปการศึกษาครั้งใหญ่ นั้นจึงเป็นสิ่งจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินไปอย่างถูกต้องทิศทาง บนพื้นฐานของข้อมูล และหลักฐานทางวิชาการ (ดิลกะ ลัทธพิพัฒน์. 2555 : 19) จากผลการประเมินนักเรียน ตามโครงการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ (Programme for International Student Assessment : PISA) ที่มีประเทศสมาชิก OECD และประเทศนอกกลุ่มสมาชิก OECD ซึ่งเรียกว่า ประเทศร่วมโครงการ (Partner countries) มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการหาตัวชี้วัดคุณภาพการศึกษาให้แก่ประเทศสมาชิกในโครงการ โดยมุ่งให้ข้อมูลแก่ระดับ นโยบาย และผู้ปฏิบัติ อีกทั้งยังให้ข้อมูลแก่รัฐบาลเพื่อใช้พิจารณาประกอบการจัดการศึกษา ผลการศึกษาของ PISA จะบอกให้ทราบว่า ระบบการศึกษาได้ เติบโตความพร้อมสำหรับนักเรียนที่จะดำเนินชีวิตและมีส่วนสร้างสรรค์สังคม มากน้อยเพียงใด และ PISA ยังให้ข้อมูลต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการยกระดับคุณภาพการศึกษาอีกด้วย (สถาบัน ส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. 2559 : 1) PISA ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวนมากเป็นตัวแทนของประชากร ใน PISA 2015 มีนักเรียนกลุ่มตัวอย่างอายุ 15 ปี ประมาณ 540,000 คน จาก 72 ประเทศ/เขตเศรษฐกิจ สำหรับประเทศไทย มีนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 8,249 คน จาก 273 โรงเรียนของทุกสังกัด ทั้งนี้ ระดับชั้นที่มีนักเรียนอายุ 15 ปี จำนวนมากที่สุดของโรงเรียนไทย ได้แก่ ระดับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หรือ ปวช.1 ประมาณร้อยละ 70 รองลงมาคือ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประมาณ ร้อยละ 26 ที่เหลือเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และปีที่ 5 หรือ ปวช.2 การสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบเป็นระบบอย่างเคร่งครัด ตามสัดส่วนของจำนวนนักเรียนในแต่ละกลุ่มโรงเรียนและตามพื้นที่ เพื่อให้ได้ตัวแทนกระจายครอบคลุมทุกพื้นที่ทั่วประเทศ ผลการประเมินของประเทศไทย แนวโน้มจากการ ประเมิน PISA 2000 จนถึง PISA 2015 พบว่า ผลการประเมินทั้งสามด้านมีแนวโน้มลดลง แม้ว่าช่วง PISA 2009 ถึง

PISA 2012 ผลการประเมินด้านวิทยาศาสตร์ การอ่าน และคณิตศาสตร์จะมีแนวโน้มสูงขึ้น แต่ใน PISA 2015 ทั้งสามด้านกลับมีคะแนนลดลงจาก PISA 2012 โดยการอ่านเป็นด้านที่มีคะแนนลดลงมากที่สุด รองลงมาคือ วิทยาศาสตร์ ซึ่งทั้งสองด้านลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านคณิตศาสตร์ลดลง แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบผลการประเมิน เป็นกลุ่มโรงเรียน พบว่า กลุ่มโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีคะแนนทุกวิชาลดลง และน้อยกว่ากลุ่มโรงเรียนเน้นวิทยาศาสตร์ กลุ่มโรงเรียนสาธิต กลุ่มโรงเรียนเอกชน กลุ่มโรงเรียนกรมสามัญเดิม (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. 2559 : 2-4) และจากการทดสอบระดับชาติ ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (2562 : 1) ดำเนินการจัดการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2560 พบว่า คะแนนสอบของนักเรียนแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ในภาพรวมของสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เมื่อพิจารณาเป็นรายสังกัด พบว่า คะแนนของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ของนักเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ในอันดับท้ายๆ

สถานศึกษาสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัด ยังไม่มีรูปแบบบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสน่ห์ จุ้ยโต (2554 : 137) ได้ศึกษาการพัฒนาขีดสมรรถนะบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ขาดการนำเอาการบริหารสมรรถนะมาใช้ ทั้งการสรรหา การคัดเลือกบุคลากร การประเมินผลการปฏิบัติงาน การพัฒนาบุคลากรและการจ่ายค่าตอบแทน ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่า การที่สถานศึกษาสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดจัดการศึกษาให้เต็มคุณภาพมีมาตรฐาน และเพิ่มพูนศักยภาพตนเองอย่างต่อเนื่องสู่ความเป็นเลิศหรือทำให้สถานศึกษาเป็นองค์กรที่มีสมรรถนะสูงนั้น สถานศึกษาจะต้องบริหารตนเองให้มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง และยั่งยืน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจและต้องการที่จะพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูง เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา สังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดให้มีรูปแบบการบริหารจัดการตามบริบทของสถานศึกษา สังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัด เพื่อเป็นแนวทางให้สถานศึกษานำไปใช้ในการพัฒนาการเป็นองค์กรสมรรถนะสูงมีความพร้อมที่จะรับ และเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตทุกๆ สถานการณ์ และมีศักยภาพความพร้อมในการจัดการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัด
2. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูง เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์กรบริหารส่วนจังหวัด

3. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา
สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ซึ่งได้พัฒนารูปแบบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

ขอบเขตเนื้อหา : การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสังเคราะห์องค์ประกอบองค์การสมรรถนะสูง จากแนวคิดของนักวิชาการ ต่างๆ ดังนี้ Carew EP, Carew D, Finch F, Stoner J. (2000 : 13-15) Buytendijk (2006 : 1-20) Miller (2012 : 12-20) Waal (2008 : 2-5) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2557 : 2-74) ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์ (2551 : 11-35) และ นิสตาร์ก เวชยานนท์ (2554 : 61-62) ซึ่งเป็นแนวคิดองค์การสมรรถนะสูง ประกอบด้วย

1. ภาวะผู้นำ
2. การกำหนดวิสัยทัศน์และกลยุทธ์
3. การจัดการความรู้
4. การจัดการกระบวนการ
5. การพัฒนาบุคลากร
6. การให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
7. การมุ่งเน้นผลการปฏิบัติงาน

ขอบเขตด้านประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็น 4 ระยะ ดังนี้

1. การศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด กลุ่มผู้ให้ข้อมูลซึ่งตรวจสอบความเหมาะสมขององค์ประกอบ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน

2. การศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้จากการจัดกลุ่มผู้ให้ข้อมูล สถานศึกษาละ 5 คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 1 คน รองผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือหัวหน้าฝ่าย จำนวน 4 คน โดยพิจารณาจากสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 346 แห่ง จำนวน 1,730 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารสถานศึกษา หรือหัวหน้าฝ่าย ของสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 325 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

3. การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด

3.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล สถานศึกษาที่มีวิธีการปฏิบัติที่ดี (Best practices) จำนวน 3 แห่ง ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา หัวหน้าฝ่าย และครู ทั้ง 3 แห่ง

3.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลซึ่งทำหน้าที่ตรวจสอบยืนยันรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน

4. การนำรูปแบบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดไปใช้ กับสถานศึกษาที่สมัครใจใช้รูปแบบนี้ กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษา หัวหน้าฝ่าย และครู ทั้งหมดในสถานศึกษานี้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบ และการพัฒนารูปแบบ การบริหารโรงเรียน แนวคิดองค์การสมรรถนะสูง จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. แนวคิดองค์ประกอบรูปแบบ : องค์ประกอบรูปแบบ ตามแนวคิดของ Brown and Moberg (1980 :16-17) Joyce and Weil (1986 : 359-364) Keeves (1997 : 386-387) และเยาวดี วิบูลย์ศรี (2544 : 15) ได้องค์ประกอบรูปแบบ คือ 1. หลักการแนวคิด และวัตถุประสงค์ 2. การบริหารจัดการ 3. แนวทางการนำไปใช้ 4. การประเมินผล และ 5. เงื่อนไข

2. แนวคิดการพัฒนารูปแบบ : การพัฒนารูปแบบ ตามแนวคิดของ Willer (1967 : 83) Joyce and Weil (1996 : 11-12) ทิศนา ขัมมณี (2551 : 21) บุญชม ศรีสะอาด (2559 : 2) และ Eisner (1976 : 192-193) ได้ขั้นตอนการพัฒนารูปแบบ การบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด 3 ขั้นตอน คือ

2.1 การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน

2.2 การสร้างและพัฒนารูปแบบ

2.3 การนำรูปแบบไปใช้

3. แนวคิดการบริหารจัดการ : การบริหารจัดการ ตามแนวคิดของ นพพงษ์ บุญจิตราตุลย์ (2525 : 157) สมยศ นาวิการ (2538 : 18) ศิริพงษ์ ลดาวัลย์ ณ อยุธยา (2540 : 1) และ ธงชัย สันติวงษ์ (2543 : 21) ซึ่งการบริหารจัดการ ประกอบด้วย

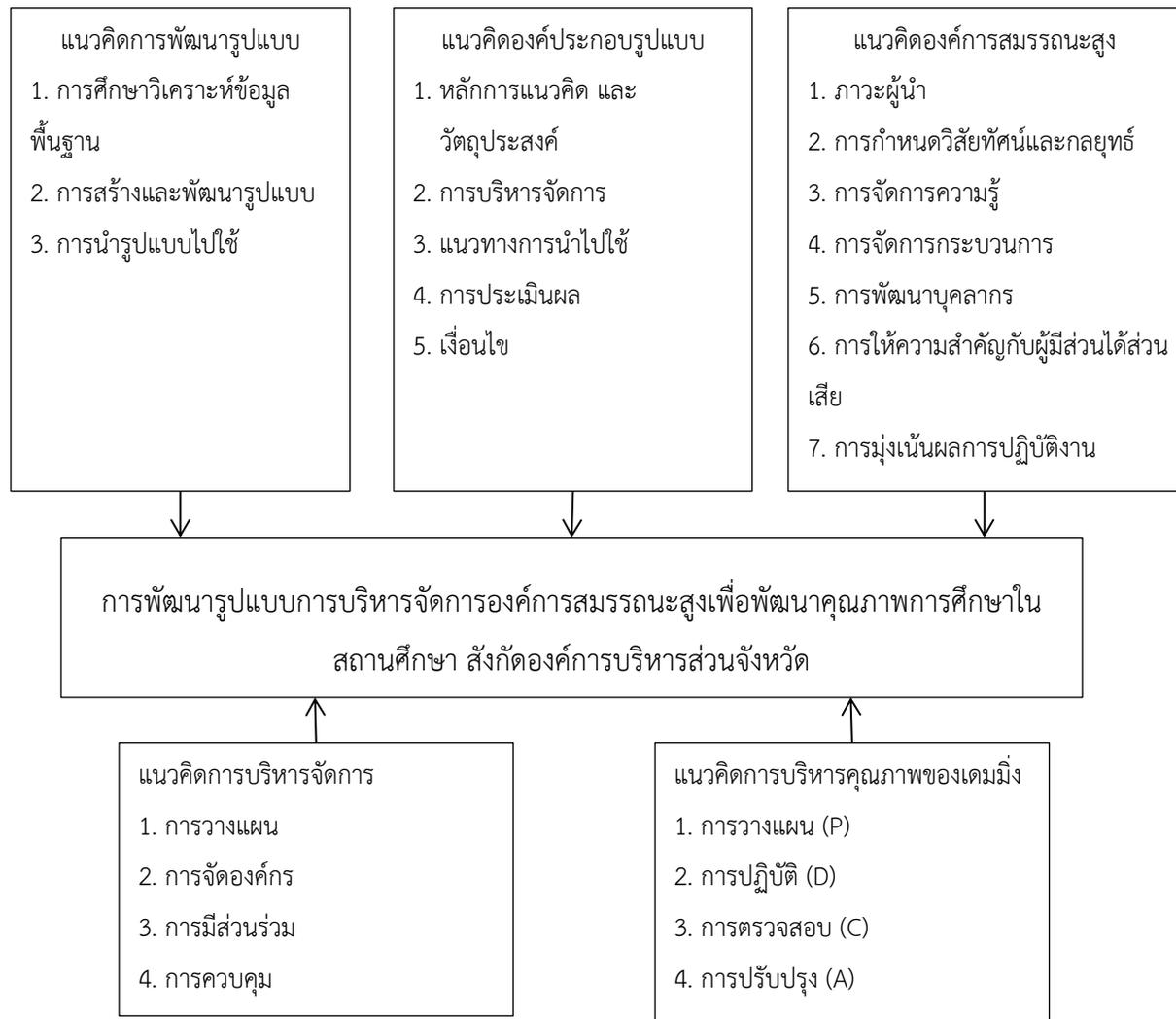
- 3.1 การวางแผน
- 3.2 การจัดองค์กร
- 3.3 การมีส่วนร่วม
- 3.4 การควบคุม

4. แนวคิดองค์การสมรรถนะสูง : องค์ประกอบขององค์การสมรรถนะสูง ตามแนวคิดของ Sentell (1995 : 108) Popovich (1998 : 16-22) Carew EP, Carew D, Finch F และ Stoner J. (2000 : 13-15) Linder และ Brooks (2004 : 74-83) Buytendijk (2006 : 1-20) Waal (2008 : 2-5) Miller (2012 : 12-20) ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์ (2551 : 11-35) และนิสตาร์ก เวชยานนท์ (2554 : 61-62) ได้องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด 7 องค์ประกอบ คือ

- 4.1 ภาวะผู้นำ (Leadership)
- 4.2 การกำหนดวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ (Defining Vision and strategy)
- 4.3 การจัดการความรู้ (Knowledge Management)
- 4.4 การจัดการกระบวนการ (Process Management)
- 4.5 การพัฒนาบุคลากร (Workforce Development)
- 4.6 การให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Focusing on Stakeholders)
- 4.7 การมุ่งเน้นผลการปฏิบัติงาน (Focus on Performance)

5. แนวคิดการบริหารคุณภาพ : วงจรคุณภาพของเดมมิง ตามแนวคิดของ เท็ดส์กั๊ด พรหมอารักษ์ และคณะ (2541 : 14-33) วรภัทร์ ภูเจริญ (2542 : 27) และวีรพล บดีรัฐ (2543 : 7) ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

- 5.1 การวางแผน (Plan)
- 5.2 การปฏิบัติ (Do)
- 5.3 การตรวจสอบ (Check)
- 5.4 การปรับปรุง (Act)

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ 77 ตัวชี้วัด มีความเหมาะสม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$)

2. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูง เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยรวม

อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$) ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$)

3. ผลการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้รูปแบบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูง เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด แบ่งเป็น 5 ส่วน ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 หลักการแนวคิดและวัตถุประสงค์ ส่วนที่ 2 การบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูง ประกอบด้วย 1) ภาวะผู้นำ 2) การกำหนดวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ 3) การจัดการความรู้ 4) การจัดการกระบวนการ 5) การพัฒนาบุคลากร 6) การให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 7) การมุ่งเน้นผลการปฏิบัติงาน ส่วนที่ 3 แนวทางการนำไปใช้ ส่วนที่ 4 ประเมินผล และส่วนที่ 5 เจ็อนไข และผลการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด พบว่า มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$) และมีความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.72$)

4. ผลการนำรูปแบบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดไปใช้ พบว่า ก่อนการนำรูปแบบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดไปใช้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$) ส่วนหลังการนำรูปแบบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดไปใช้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และความพึงพอใจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$)

อภิปรายผลการวิจัย

จากสรุปผลการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดของการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด พบว่า มี 7 องค์ประกอบ 77 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1) ภาวะผู้นำ 16 ตัวชี้วัด 2) การกำหนดวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ 10 ตัวชี้วัด 3) การจัดการความรู้ 10 ตัวชี้วัด 4) การจัดการกระบวนการ 17 ตัวชี้วัด 5) การพัฒนาบุคลากร 7 ตัวชี้วัด 6) การให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 9 ตัวชี้วัด และ 7) การมุ่งเน้นผลการปฏิบัติงาน 8 ตัวชี้วัด ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 7 สอดคล้องกับ Popovich (1998 : 16-22) ที่ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับองค์การสมรรถนะสูงในภาครัฐ ประกอบด้วย 1. มีพันธกิจที่ชัดเจน 2. กำหนดผลลัพธ์และมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์ 3. กระจายอำนาจให้บุคลากรหลัก 4. สร้างกระบวนการใหม่ 5. มีการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง 6. แข่งขันกันที่ผลการดำเนินงาน 7. ปรับปรุงโครงสร้างและกระบวนการ และ 8. มีการสื่อสาร

เปิดเผย และมีการสื่อสารระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย อีกทั้ง Sentell (1995 : 108) ได้เสนอแนวคิดองค์การสมรรถนะสูง ประกอบด้วย 1. มุ่งเน้นผู้รับบริการและผลการปฏิบัติงาน 2. การจัดกระบวนการ 3. ระบบและโครงสร้างองค์การ 4. การพัฒนาบุคลากร และ 5. ภาวะผู้นำ

เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบมีตัวชี้วัด ปรากฏผลดังนี้

1) ด้านภาวะผู้นำ พบว่ามีตัวชี้วัด ประกอบด้วย (1) สามารถสร้างวิสัยทัศน์ที่ทำนายเป็นไปได้ (2) สามารถขับเคลื่อนองค์การไปสู่วิสัยทัศน์ (3) มีความสามารถในการบริหารจัดการเชิงรุก (4) มีความสามารถในการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ (5) มีความสามารถในการบริหารจัดการความเสี่ยง (6) มีความสามารถในการบริหารจัดการความขัดแย้ง (7) มีความสามารถในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ (8) มีความมั่นใจในเป้าหมาย (9) มีความกล้าหาญทางจริยธรรม (10) ตัดสินใจได้อย่างทันท่วงทีโดยยึดหลักธรรมาภิบาล (11) มีกระจายอำนาจการตัดสินใจให้กับบุคลากร (12) มีความสามารถในการจูงใจการทำงานของบุคลากรให้บรรลุเป้าหมาย (13) สร้างแรงบันดาลใจแก่บุคลากร (14) มีวิธีในการสร้างบรรยากาศการทำงาน (15) มีบุคลิกภาพที่ดี และ (16) มีความสามารถในการเป็นผู้นำชุมชนในเขตพื้นที่บริการ ซึ่งสอดคล้องกับปรีชาชาญ อินทรชิต (2556 : 151) ได้ศึกษาการพัฒนายุทธศาสตร์สถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีขีดสมรรถนะสูง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พบว่า การนำองค์การ นั้นต้องเสริมสร้างการนำของผู้บริหารสถานศึกษา พัฒนาการกำกับดูแลตนเองที่ดีและความรับผิดชอบต่อชุมชนและสังคมของสถานศึกษา พัฒนาแผนเชิงยุทธศาสตร์และ การนำยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติจริง และสอดคล้องกับสุดารัตน์ ไชยประสิทธิ์ (2558 : 102) ได้ศึกษากลยุทธ์การบริหารเพื่อเสริมสร้างการเป็นองค์กรสมรรถนะสูงของวิทยาลัยพยาบาล พบว่า คุณภาพการบริหารจัดการ เป็นจุดแข็งที่ทำให้เป็นองค์กรสมรรถนะสูงคือ ผู้บริหารของวิทยาลัยมี คุณธรรม ซื่อสัตย์ สุจริต การบริหารงานของวิทยาลัยมุ่งความสำเร็จในผลลัพธ์ตามเป้าหมายที่กำหนด และ การบริหารงานของวิทยาลัยเน้นการปฏิบัติอย่างมีเป้าหมาย อีกทั้งยังสอดคล้องกับ Margaret M. (2016) ได้ศึกษา กรณีศึกษาหลายกรณีความฉลาดทางอารมณ์ของผู้บริหารองค์การที่มีการปฏิบัติงานสูง พบว่า ผู้บริหารที่ประสบความสำเร็จในองค์การที่มีประสิทธิภาพสูง มีการพัฒนาตัวเองในด้านความฉลาดทางอารมณ์ มีการบูรณาการความรู้ มีการจัดการ และมีการสะท้อนตัวเองเพื่อการพัฒนา

2) ด้านการกำหนดวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ พบว่ามีตัวชี้วัด ประกอบด้วย (1) มีพันธกิจที่ชัดเจน สนับสนุนสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ (2) มีกระบวนการดำเนินงานตามพันธกิจเพื่อนำไปสู่วิสัยทัศน์ (3) มีการกำหนดกลยุทธ์ที่ทำนายมีความเป็นไปได้ (4) มีการดำเนินงานตามกลยุทธ์ที่มีความยืดหยุ่น (5) มีการเชื่อมโยงตัวชี้วัดเข้ากับวิสัยทัศน์และพันธกิจ (6) มีวัฒนธรรมองค์การที่ทุกคนมุ่งมั่น กระตือรือร้นต่อการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์ (7) มีค่านิยมและแนวทางปฏิบัติของบุคลากรในสถานศึกษาที่มีความสอดคล้องและเชื่อมโยง กับวิสัยทัศน์ (8) สร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการนำพาสถานศึกษาสู่วิสัยทัศน์ (9) มีแผนปฏิบัติการที่ยืดหยุ่น สามารถปรับเปลี่ยนต่อการเปลี่ยนแปลงได้เท่าทันสถานการณ์ และ(10) มีการถ่ายทอดแผนปฏิบัติการไปสู่การปฏิบัติอย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับสุริยะ ทวีบุญญาวัตร

(2559 : 806) ได้ศึกษารูปแบบองค์การสมรรถนะสูงของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า การบริหารแบบมุ่งเน้นยุทธศาสตร์ มีการปฏิบัติ ดังนี้ มีการวางแผนยุทธศาสตร์ มีการวางแผนกลยุทธ์ การจัดโครงสร้างงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน การจัดทำแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติการประจำปี การนำแผนไปสู่การปฏิบัติ มีการบริหารคณะกรรมการสถานศึกษา โดยมีการวางแผนการจําองค์การ การจัดบุคลากร การอํานวยการและการควบคุม มีกระบวนการภายในซึ่งประกอบด้วยงานวิจัยและนวัตกรรมการเรียนการสอน จำนวนกิจกรรม โครงการที่ให้บริการแก่ชุมชน มีการบริหารทั่วไป เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของโรงเรียน มีการจัดทำแผนพัฒนา การกำหนดนโยบายและการจัดทําธรรมนูญโรงเรียน มีการบริหารวิชาการประกอบด้วยการพัฒนาจัดการเรียนการสอนและการหาแนวทางการแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนและการอนุมัติการเลื่อนชั้น มีองค์ประกอบด้านการควบคุม ได้แก่ การประกันคุณภาพการจักระบบควบคุมภายใน

3) ด้านการจัดการความรู้ พบว่ามีตัวชี้วัด ประกอบด้วย (1) มีการจัดเก็บข้อมูล และบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ (2) มีการสร้าง และสะสมความรู้เชื่อมโยงกับตัวชี้วัดต่างๆ (3) ฝ่ายต่างๆ ทำงานร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ (4) นำความรู้จากภายนอกมาใช้เหมาะสม (5) มีวิธีการวัดผลการดำเนินการสามารถตอบสนองความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว (6) มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้วิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (7) มีการใช้องค์ความรู้และทรัพยากรต่างๆ เพื่อให้การเรียนรู้ฝังลึกลงไปในชีวิตการปฏิบัติงาน (8) ข้อมูลสารสนเทศที่สำคัญมีระบบการรักษาความปลอดภัยพร้อมใช้งานเสมอ (9) ข้อมูลที่จัดเก็บสามารถนำมาใช้ได้อย่างรวดเร็ว และ(10) มีการถอดบทเรียนของการบริหารจัดการสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับวิจิตรวาทา โคตรบัญชา (2557 : 215) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา พบว่า มีวิธีปฏิบัติในการจัดการความรู้ โดยศึกษาสภาพการจัดการความรู้ ประชุมเพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการความรู้ สร้างแรงจูงใจ และจิตสำนึกในการทำงานร่วมกัน จัดทำเอกสารและคู่มือการปฏิบัติงาน จัดทำแผนพัฒนาผู้ปฏิบัติงาน นำแผนสู่การปฏิบัติและเสริมสร้างประสบการณ์ นำรูปแบบการจัดการความรู้ไปใช้ การเรียนรู้ในการจัดการความรู้ระดับบุคลากร ระดับกลุ่ม และระดับองค์กร การเสนอความคิดเห็น ข้อเสนอแนะร่วมกัน สร้างเครือข่าย สรุบทบทเรียนสะท้อนผล ยกระดับองค์ความรู้ อภิปรายผลและสรุปผล ประเมินกระบวนการจัดการเรียนรู้

4) ด้านการจัดการกระบวนการ พบว่ามีตัวชี้วัด ประกอบด้วย (1) วิเคราะห์ความต้องการของผู้ปกครองและนักเรียน (2) วิเคราะห์การบริหารจัดการของทุกฝ่ายในสถานศึกษา (3) มีกระบวนการทำงานที่สนับสนุนบุคลากร เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ (4) เชื่อมโยงระหว่างขั้นตอนที่สำคัญ และตัวชี้วัดที่มีผลต่อความสำเร็จของสถานศึกษา (5) จัดลำดับขั้นตอนสำคัญในขอบเขตงานที่รับผิดชอบ (6) มีความเข้าใจขั้นตอนการทำงานของกระบวนการดำเนินงานของสถานศึกษา (7) บุคลากรมีความรับผิดชอบร่วมกันในการจัดการกระบวนการ (8) มีวิธีดำเนินการกับผู้ไม่มีผลปฏิบัติงาน (9) มีวิธีการปฏิบัติที่ยืดหยุ่น (10) มีวิธีการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม (11) นำ

ผลการทบทวนการดำเนินการไปใช้จัดลำดับความสำคัญของกระบวนการที่ต้องปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง (12) ปรับปรุงกระบวนการหลักและกระบวนการสนับสนุนของสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอ (13) ใช้ข้อมูลย้อนกลับจาก ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (14) มีการนำปัญหาวิเคราะห์สาเหตุ (15) มีการเปรียบเทียบการทำงานกับหน่วยงานอื่นที่มีภารกิจคล้ายคลึงกัน (16) ตรวจสอบกระบวนการที่มีความเสี่ยงสูง และ (17) กำหนดแนวทางป้องกันกระบวนการที่มีความเสี่ยง ซึ่งสอดคล้องกับเสนห์ จุ้ยโต (2558 : 343) ได้ศึกษาการพัฒนาตัวแบบการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสู่องค์กรสมรรถนะสูง พบว่า มีกระบวนการบริหารที่ประสบความสำเร็จ 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย จุดประกาย ขยายความคิด พิชิตการเปลี่ยนแปลง และสร้างความต่อเนื่อง มีเทคนิคการบริหารที่ประสบความสำเร็จโดยยึดหลักธรรมาภิบาล 10 ประการ ประกอบด้วย หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักมีส่วนร่วม หลักโปร่งใส หลักความรับผิดชอบ หลักความคุ้มค่า หลักองค์การแห่งการเรียนรู้ หลักการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ หลักการบริหารจัดการสมัยใหม่ หลักเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และสอดคล้องกับเยาวเรศ ตระกูลวีระยุทธ (2558 : 304) ได้ศึกษารูปแบบการบริหารสถานศึกษาขีดสมรรถนะสูง สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า วิธีการบริหารสถานศึกษาสู่องค์กรขีดสมรรถนะสูงมีวิธีปฏิบัติดังนี้ จัดลำดับความสำคัญเรื่องที่จะต้องปรับปรุง มีการเทียบเคียงตนเองกับสถาบันอื่นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน แสวงหาแนวทางใหม่ๆ เพื่อปรับปรุงวิธีทำงาน และสภาพแวดล้อมในการทำงานให้ดีขึ้นอยู่เสมอ อีกทั้งสอดคล้องกับ Waal and Sultan (2012) ได้ศึกษา การประยุกต์ใช้กรอบการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพสูงในตะวันออกกลาง กรณีมหาวิทยาลัยปาเลสไตน์โปลีเทคนิค พบว่า กระบวนการจัดการที่มีประสิทธิภาพ มีผลต่อการเป็นองค์กรสมรรถนะสูง

5) ด้านการพัฒนาบุคลากร พบว่ามีตัวชี้วัด ประกอบด้วย (1) บุคลากรเข้าใจ และทำงานให้เป็นไปตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ (2) มีการพัฒนาบุคลากรของสถานศึกษาตามวิสัยทัศน์ (3) มีวิธีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และมุมมองที่ทำให้บุคลากรมีจุดมุ่งหมายและความสนใจเดียวกัน (4) มีการปลูกฝังจิตสำนึกในการบริการต่อนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน (5) ให้การศึกษาและฝึกอบรมแก่บุคลากร (6) บุคลากรมีโอกาสเจริญเติบโตในสายงาน และ(7) มีการสร้างทีมงานให้กับบุคลากร ซึ่งสอดคล้องกับ พร็ัมเพรา วราพันธุ์พิพิธ (2556 : 209) ได้ศึกษา ข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อความเป็นเลิศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้ จัดให้มีแผนพัฒนาศักยภาพ และแผนการพัฒนาวิชาชีพของบุคลากรอย่างเป็นระบบและครอบคลุมทุกระดับ พัฒนาผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการศึกษาเป็นอย่างดีทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย ตลอดจนรูปแบบการจัดการศึกษาท้องถิ่นแบบบูรณาการ ส่งเสริมให้บุคลากรทุกระดับให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความก้าวหน้าในวิชาชีพของตนเป็นอย่างดี จัดให้มีศูนย์พัฒนาวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมทั้งหน่วยงานต้นสังกัด ระดับสถานศึกษา ชุมชน และท้องถิ่น ให้มีระบบการพิจารณาความดีความชอบที่เป็นธรรม เช่น มีการพิจารณาให้ค่าตอบแทนทั้งที่เป็นเงิน และให้เกียรติและโอกาส และสอดคล้องกับ Nicole Richman (2015) ได้ศึกษาการบริหาร

ทรัพยากรมนุษย์และการพัฒนาบุคลากร : วิวัฒนาการและผลงาน พบว่า การบริหารทรัพยากรมนุษย์มีความสำคัญ และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นผู้นำขององค์กร นอกจากนี้ยังช่วยในการสร้างความเชื่อมโยงระหว่างคุณลักษณะขององค์กรสมรรถนะสูงกับทักษะที่ได้รับจากการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

6) ด้านการให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย พบว่ามีตัวชี้วัด ประกอบด้วย (1) ให้บริการได้ตรงความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (2) มีความร่วมมือกันระหว่างบุคลากร นักเรียน และผู้ปกครอง (3) บุคลากรมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกันในการทำงาน (4) สถานศึกษาทราบว่า ใครคือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของสถานศึกษา (5) มีการให้บริการที่ประทับใจกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (6) มีการรักษาความสัมพันธ์ที่ดี กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (7) มีการวัด สำรองเก็บข้อมูลความต้องการ ความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียพร้อมรับฟังความคิดเห็น (8) มีการติดต่อเพื่อสร้างความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และ(9) มีการจัดเตรียมความพร้อมในการให้บริการแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งสอดคล้องกับศศิรัศม์ ประสาทแก้ว (2556 : 196) ได้ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับในการพัฒนามหาวิทยาลัย องค์กรสมรรถนะสูงแบบบูรณาการพหุมิติ ศึกษากรณีมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ มหาวิทยาลัยทักษิณ และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พบว่า การมุ่งเน้นผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีการกำหนดการดำเนินงานโดยพิจารณาความต้องการและความคาดหวังของผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีวิธีการในการรับฟังผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในอดีตและอนาคต เพื่อให้ได้ข้อมูลมาปรับปรุงหลักสูตรการศึกษา และการให้บริการทั่วทั้งองค์กร มีช่องทางการดำเนินงานที่จะพิจารณาถึงความพึงพอใจของนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีการใช้ข้อมูลความพึงพอใจของนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมาปรับปรุงหลักสูตรและการให้บริการ มีการใช้สารสนเทศที่เก็บรวบรวมเปรียบเทียบกับคู่แข่งและสถาบันอื่นๆ

7) ด้านการมุ่งเน้นผลการปฏิบัติงาน พบว่ามีตัวชี้วัด ประกอบด้วย (1) กำหนดผลลัพธ์ที่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน และผู้ปกครอง (2) ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์ผลการปฏิบัติงาน (3) มีการประเมินผลการปฏิบัติงาน (4) มีประสิทธิภาพตามแผนยุทธศาสตร์ของสถานศึกษา (5) มีการพัฒนาคุณภาพการให้บริการ (6) มีประสิทธิภาพของการปฏิบัติงาน (7) มีการพัฒนาการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง และ (8) มีการติดตามผลการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับ รัชชัญญา ภูษาแก้ว (2557 : 154-156) ได้ศึกษากลยุทธ์การบริหารคนเก่งและองค์กรสมรรถนะสูงสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า กลยุทธ์และวิธีดำเนินการบริหารองค์กรสมรรถนะสูงของโรงเรียนมัธยมศึกษา ประกอบด้วย การยกระดับคุณภาพการบริหาร โดยสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกันและปฏิบัติงานด้วยความมั่นใจตามเป้าหมายของโรงเรียน สนับสนุนครูและบุคลากรให้แสดงความสามารถในการทำงาน รับผิดชอบในหน้าที่และมุ่งสู่ผลสำเร็จ เปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรสามารถตรวจสอบ ประเมินเสนอแนะแนวทางใหม่ๆ และให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อการทำงานที่มีประสิทธิภาพ มุ่งพัฒนาการปฏิบัติงาน โดยมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในผลการปฏิบัติงานร่วมกันทุกฝ่าย พร้อมทั้งยอมรับฟังข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ รวมทั้งผลการดำเนินงานทั้งที่ดี และที่มีข้อผิดพลาด มีการสร้างแรงจูงใจ เสริมสร้างขวัญและกำลังใจ มุ่งผลงานระยะยาว โดยมี

วัฒนธรรมการทำงานร่วมกันทุกฝ่ายซึ่งมีส่วนร่วมในกระบวนการคิด วางแผน ตัดสินใจ และปฏิบัติโดยเน้นที่ประสิทธิภาพและประสิทธิผล พัฒนางานอย่างต่อเนื่อง โดยจัดโครงสร้างการบริหารจัดการที่สามารถปรับปรุงกระบวนการทำงาน การกำกับติดตาม การประเมิน ให้เอื้อต่อการทำงานของครูและบุคลากร สร้างบรรยากาศสภาพแวดล้อม และปรับปรุงพัฒนาภาวะเทียบให้คล่องตัวในการทำงาน และยกระดับคุณภาพครูและบุคลากร โดยศึกษาดูงาน จัดอบรมทั้งภายในและภายนอก

2. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูง เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.79$) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การกำหนดวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ การพัฒนาบุคลากร การมุ่งเน้นผลการปฏิบัติงาน ภาวะผู้นำ การให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การจัดการความรู้ ซึ่งสอดคล้องกับรับขวัญ ภูเขาแก้ว (2557 : 87) ได้ศึกษากลยุทธ์การบริหารคนเก่งและองค์การสมรรถนะสูงสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ คุณภาพการบริหาร การเปิดเผยและเน้นการปฏิบัติ ทิศทางระยะยาว คุณภาพบุคลากร การปรับปรุงและการทำใหม่อยู่ตลอด และการจัดการกระบวนการ ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การพัฒนาบุคลากร การมุ่งเน้นผลการปฏิบัติงาน การกำหนดวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ การจัดการความรู้ ภาวะผู้นำ การให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และการจัดการกระบวนการ ซึ่งสอดคล้องกับรับขวัญ ภูเขาแก้ว (2557 : 87) ได้ศึกษากลยุทธ์การบริหารคนเก่งและองค์การสมรรถนะสูงสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ คุณภาพการบริหาร การเปิดเผยและเน้นการปฏิบัติ ทิศทางระยะยาว การปรับปรุงและการทำใหม่อยู่ตลอด และคุณภาพบุคลากร และสอดคล้องกับ Waal and Frijns (2011) ได้ศึกษาติดตามผลระยะยาวในการปรับเปลี่ยนสู่ความเป็นองค์การสมรรถนะสูง พบว่า ปัจจัยองค์การสมรรถนะสูงช่วยเหลือผู้บริหารในพัฒนาองค์การสู่การเป็นองค์การสมรรถนะสูงได้

3. ผลการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้รูปแบบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูง เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด แบ่งเป็น 5 ส่วน ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 หลักการแนวคิดและวัตถุประสงค์ ส่วนที่ 2 การบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูง ประกอบด้วย 1) ภาวะผู้นำ 2) การกำหนดวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ 3) การจัดการความรู้ 4) การจัดการกระบวนการ 5) การพัฒนาบุคลากร 6) การให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 7) การมุ่งเน้นผลการปฏิบัติงาน ส่วนที่ 3 แนวทางการนำไปใช้ ส่วนที่ 4

ประเมินผล และส่วนที่ 5 เจื่อนไซ สอดคล้องกับแนวคิดคิดของ Brown and Moberg (1980 :16-17) Joyce and Weil (1986 : 359-364) Keeves (1997 : 386-387) และเยาวดี วิบูลย์ศรี (2544 : 15) องค์ประกอบรูปแบบประกอบด้วย 1. หลักการแนวคิดและวัตถุประสงค์ 2. การบริหารจัดการ 3. แนวทางการนำไปใช้ 4. การประเมินผล และ 5. เจื่อนไซ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับเกศกนก ณ พัทลุง (2556 : 122) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสิทธิผลสำหรับประเทศไทย และเบญจมาศ เมืองเกษม (2557 : 380) ได้ศึกษา การพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ธนาคารความดีเพื่อเสริมสร้างสังคมอยู่เย็นเป็นสุขของชุมชนไทย ซึ่ง องค์ประกอบรูปแบบประกอบด้วย 1) ชื่อรูปแบบ 2) หลักการ แนวคิดพื้นฐานและความเป็นมาของรูปแบบ 3) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 4) ลักษณะของรูปแบบ 5) แนวทางการนำรูปแบบไปใช้ และ 6) เจื่อนไซความสำเร็จของ รูปแบบ และผลการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาใน สถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด พบว่า รูปแบบมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$) และมีความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.72$) ทั้งนี้ จากการสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิได้แนะนำให้เพิ่มเติม ร่างรูปแบบจนรูปแบบสมบูรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับ Keeves (1997 : 407) ได้เสนอแนวคิดว่า การตรวจสอบ หรือการ ประเมินผลรูปแบบ เป็นการหาความเหมาะสม ความเป็นไปได้ จากผู้ทรงคุณวุฒิ และเกศกนก ณ พัทลุง (2556 : 122) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสิทธิผลสำหรับประเทศไทย และประเมินความ เหมาะสมและความเป็นไปได้ของ (ร่าง) รูปแบบ จากการประชุมโดยวิธีอ้างอิงผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แนะนำให้เพิ่มเติม ร่างรูปแบบจนรูปแบบสมบูรณ์เช่นกัน

4. ผลการนำรูปแบบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาสังกัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดไปใช้ พบว่า ก่อนการนำรูปแบบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดไปใช้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$) ส่วนหลังการนำ รูปแบบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วน จังหวัดไปใช้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$) เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อ พัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระดับ .05 สอดคล้องกับแนวคิด Joyce and Weil (1996 : 11-12) ในการนำรูปแบบไปใช้ เป็นการกำหนดแนวทางการใช้รูปแบบ ให้รายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการเจื่อนไซต่างๆ ในการนำรูปแบบไปใช้ โดยมีการปรับปรุงรูปแบบ แบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ ระยะก่อนการนำรูปแบบไปทดลองใช้ การปรับปรุงรูปแบบระยะนี้ใช้ข้อมูลจากการประเมินความเป็นไปได้เชิงทฤษฎี ของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติมากขึ้น ระยะที่สอง เป็นการปรับปรุงรูปแบบ และนำไปทดลอง ซ้ำอาจทำได้หลายครั้งจนกว่าจะได้ผลเป็นที่พอใจ และสอดคล้องกับเอกชัย บุตรแสนคม (2558 : 360) ได้ศึกษาการ พัฒนารูปแบบการบริหารที่มีประสิทธิผลสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำตำบล พบว่า ผลการนำรูปแบบไปใช้มีความ

เหมาะสม และความเป็นไปได้โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเปรียบเทียบก่อนและหลังนำรูปแบบไปใช้ โดยรวมทุกด้าน พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะระดับนโยบาย

การนำรูปแบบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดไปใช้ ในระดับนโยบาย ทางองค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องเตรียมความพร้อมในการดำเนินการ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ผู้บริหารท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัด มีความตระหนักต่อการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
2. องค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องมอบหมายให้ทางสำนัก/กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จัดทำโครงการพัฒนาการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา นำโครงการเข้าแผน และขอบัญญัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
3. สำนัก/กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จัดอบรมให้ความรู้กับโรงเรียนในเรื่องรูปแบบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา
4. ปฏิบัติตามเอกสารประกอบ และปฏิทินปฏิบัติงานการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
5. แต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศ กำกับ ติดตามงานการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพื่อกำกับติดตามให้การดำเนินการเป็นไปตามกำหนด
6. สำนัก/กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม รายงานผลการดำเนินการให้ผู้บริหารท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการบริหารต่อไป

ข้อเสนอแนะระดับปฏิบัติ

การนำรูปแบบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดไปใช้ ในสถานศึกษาต้องเตรียมความพร้อมในการดำเนินการ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. สถานศึกษาที่นำรูปแบบไปใช้ ผู้บริหารสถานศึกษาต้องถือเป็นกลไกหลักในการนำรูปแบบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม สร้างความตระหนักให้กับครู เพื่อให้เห็นความสำคัญในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ที่กำหนด โดยต้องได้รับการพัฒนาทักษะที่จำเป็น และทักษะการปฏิบัติงานตามภารกิจ ที่สอดคล้องกับรูปแบบ

2. สถานศึกษากำหนดค่าเป้าหมาย ในการพัฒนาการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และมีมาตรฐาน ตัวชี้วัดความสำเร็จที่สามารถวัดได้จริง
3. ปฏิบัติตามเอกสารประกอบ และปฏิทินปฏิบัติงานการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
4. นิเทศ กำกับ ติดตามงานการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตามปฏิทินการนิเทศ กำกับ ติดตาม
5. คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ครู นักเรียน และผู้ปกครอง มีส่วนร่วมในการทำงาน มีการทำงานเป็นทีม มีการสื่อสารที่ทั่วถึง และมีประสิทธิภาพ
6. ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการประเมินผลการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
7. ควรนำไปใช้ในสถานการณ์จริงของสถานศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือนำไปทดลองใช้กับสถานศึกษาสังกัดอื่น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาองค์ประกอบการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา สังกัดหน่วยงานอื่นๆ
2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูงเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด
3. ควรศึกษากลยุทธ์การบริหารจัดการองค์การสมรรถนะสูง เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด
4. ควรศึกษาการเป็นองค์การสมรรถนะสูงเชิงเปรียบเทียบระหว่างสถานศึกษาสังกัดต่างๆ

เอกสารอ้างอิง

- เกศกนก ณ พัทลุง. (2556). *การพัฒนา รูปแบบโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีประสิทธิผลสำหรับประเทศไทย*. ดุษฎีนิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความ เป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดิลกะ ลัทธพิพัฒน์. (2555). “ผลกระทบของการสร้างความรับผิดชอบทางการศึกษาต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนไทย,” เอกสารประกอบการสัมมนาวิชาการประจำปี 2554 ของสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย.
- ทิพวรรณ หล่อสุวรรณรัตน์. (2551). “องค์การสมรรถนะสูงกับความรับผิดชอบต่อสังคม,” *วารสารการจัดการ ภาครัฐและเอกชน*. 15 (2) : 11-35.

- ทิตินา แคมมณี. (2551). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทอดศักดิ์ พรหมอารักษ์ และคณะ. (2541). *การจัดการคุณภาพในงานสาธารณสุข*. ขอนแก่น : คลังน่านาวิทยา, ธงชัย สันติวงษ์. (2543). *องค์การและการบริหาร*. พิมพ์ครั้งที่ 11 กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช,
- ธีระ รุญเจริญ. (2553). *ความเป็นมืออาชีพในการจัดและบริหารการศึกษายุคปฏิรูปการศึกษา เพื่อปฏิรูปรอบ 2 และประเมินภายนอก รอบ 3*. กรุงเทพฯ : ขาวฟาง,
- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. (2525). *ก้าวเข้าสู่ผู้บริหารการศึกษา*. กรุงเทพฯ : องค์กรศิลปกรรมการพิมพ์,
- นิสตาร์ เวชยานนท์. (2554). *มิติใหม่ในการบริหารทุนมนุษย์*. พิมพ์ครั้งที่ 3 แก้ไขปรับปรุงครั้งที่ 1. สมุทรปราการ : ดี.เค.ปรี้นติ้งเวลล์,
- บุญชม ศรีสะอาด. (2559). *การพัฒนาการวิจัยโดยใช้รูปแบบ*. ออนไลน์. www.watpon.com/boonchom/development.pdf. (20 สิงหาคม 2560).
- เบญจมาศ เมืองเกษม. (2557). *การพัฒนาแบบการจัดการความรู้ธนาคารความดีเพื่อเสริมสร้างสังคมอยู่เย็นเป็นสุขของชุมชนไทย*. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรปริญญาโทศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพัฒนศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปรีชาชาญ อินทรชิต. (2556). “การพัฒนายุทธศาสตร์สถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีขีดสมรรถนะสูง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา,” *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร*. 15 (ฉบับพิเศษ) : 146-158.
- พริ้มเพรา วราพันธุ์พิพิธ. (2556). *ข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อความเป็นเลิศของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยขอนแก่น,
- เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2544). *การประเมินโครงการ : แนวคิดและแนวปฏิบัติ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
- เยาวดี วิบูลย์ศรี. (2544). *การประเมินโครงการ : แนวคิดและแนวปฏิบัติ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เยาวเรศ ตระกูลวีระยุทธ. (2558). *รูปแบบการบริหารสถานศึกษาขีดสมรรถนะสูง สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์,
- รับขวัญ ภูษาแก้ว. (2557). *กลยุทธ์การบริหารคนเก่งและองค์การสมรรถนะสูงสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการ และความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,

- วรภัทร์ ภูเจริญ. (2542). *แนวทางการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี,
- วิจารณ์ พานิช. (2547). *การจัดการความรู้ ฉบับนักปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ : สุขภาพใจ,
- วิจิตรา โคตรบัญชา. (2557). *การพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,
- วีระพล บดีรัฐ. (2543). *"PDCA วงจรสู่ความสำเร็จ"*. กรุงเทพฯ : ประชาชนจำกัด,
- ศศิรัศม์ ประสาทแก้ว. (2556). *ปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับในการพัฒนามหาวิทยาลัยสู่องค์กร สมรรถนะสูงแบบบูรณาการพหุมิติ ศึกษากรณีมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ มหาวิทยาลัยทักษิณและมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*. ดุษฎีนิพนธ์ หลักสูตรปริญญาการศึกษาดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาภาวะผู้นำทางการบริหาร การศึกษา : มหาวิทยาลัยทักษิณ,
- ศิริพงษ์ ลดาวัลย์ ณ อยุธยา. (2540). *หน้าที่ทางการบริหาร*. เชียงใหม่ : โรงพิมพ์ดาว,
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2562). *สรุปผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2560*. (Online). http://www.newonetestresult.niets.or.th/AnnouncementWeb/PDF/SummaryONETP3_2560.pdf < (18 มีนาคม 2562).
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2562). *สรุปผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2559*. (Online). http://www.newonetestresult.niets.or.th/AnnouncementWeb/PDF/SummaryONETP6_2560.pdf < (18 มีนาคม 2562).
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2559). *สรุปผลการประเมิน PISA 2015 วิทยาศาสตร์ การอ่าน และคณิตศาสตร์*. (Online). <<http://pisathailand.ipst.ac.th/pisa/reports/pisa2015summaryreport>> (22 มีนาคม 2560).
- สมยศ นาวิการ. (2538). *การบริหาร*. กรุงเทพฯ : ดอกหญ้า,
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2557). *เกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ พ.ศ. 2558*. กรุงเทพฯ : วิชั่นพริ้นท์แอนด์มีเดีย
- สุดาร์ตน์ ไชยประสิทธิ์. (2558). *กลยุทธ์การบริหารเพื่อเสริมสร้างการเป็นองค์กรสมรรถนะสูงของวิทยาลัยพยาบาล*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
- สุริยะ ทวีบุญญาวัตร. (2559). *รูปแบบองค์กรสมรรถนะสูงของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรปริญญาการศึกษาดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยศิลปากร,

-
- เสน่ห์ จุ้ยโต. (2554). *การพัฒนาขีดสมรรถนะบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*. สำนักงานคณะ กรรมการวิจัยแห่งชาติ,
- เสน่ห์ จุ้ยโต. (2558). การพัฒนาตัวแบบการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสู่องค์กรสมรรถนะสูง. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์การเรียนรู้ทางไกลเชิงนวัตกรรม*. 5 (1) : 58-75.
- เอกชัย บุตรแสนคม. (2558). *การพัฒนารูปแบบการบริหารที่มีประสิทธิภาพสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาประจำตำบล*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,
- Brown, W.B.and Moberg, D.J. (1980). *Organization Theory and Management: A Macro Approach*. New York: John Wiley and Sons.
- Brown, W.B.and Moberg,D.J. (1980). *Organization Theory and Management: A Macro Approach*. New York: John Wiley and Sons,
- Buytendijk, F. (2006). “Five Key to Building High-Performance Organization,” *Business Performance Management Magazine*. February,
- Carew, E.P., Carew, D., Finch, F., Stoner, J. (2000). *LEADERSHIP 2005*. (Online). <https://helenagmartins.files.wordpress.com/2015/05/life-skills-leadership-ken-blanchards-leadership-2005.pdf> (March 8, 2017).
- Eisner, E. (1976). “Educational Connoisseurship and Criticism: Their Form and Functions in Education Evaluation,” *Journal of Aesthetic Education*.
- Joyce, B. and Weil, M. (1986). *Model of Teaching*. New York: Prentice-Hall,
- Joyce, B. and Weil, M. (1996). *Model of Teaching*. 5th ed. Boston: Allyn and Baeon,
- Joyce, B. and Weil, M. (1996). *Model of Teaching*. 5th ed. Boston: Allyn and Baeon,
- Joyce, B. and Weil, M. (1986). *Model of Teaching*. New York: Prentice-Hall.
- Keeves, Peter J. (1997). *Educational Research, Methodology, and Measurement*. Printed and bound in Great Britain by Cambridge University Press, Cambridge, UK.,
- Keeves, Peter J. (1997). *Educational Research, Methodology, and Measurement*. Printed and bound in Great Britain by Cambridge University Press, Cambridge, UK.,
- Linder, J.C. and Brooks, J.D. (2004). “Transforming the Public Sector,” *Outlook Journal*. October,
- Margaret, M. Zweifel. (2016). *Multiple case studies of emotional intelligence in high-performing organization leaders*. Capella University, Minnesota,

- Miller, L.M. (2017). “ *The High-Performance Organization An Assessment of Virtues and Values,*” Paris: *European Bahá’í Business Forum*. (Online). <http://www.bahai-library.com/1743>. (January 24, 2017).
- Nicole Richman. (2015). “Human resource management and human resource development,”: *Evolution and contributions Creighton Journal of Interdisciplinary Leadership*. 1 (2), 120 – 129
- Popovich, M.G. (1998). *Creating high-performance government organization: a particle guide for public managers*. California: Jossey-Bass.
- Sentell, G.D. (1995). *Fast Focused & Flexible: bold new imperatives for the high-performance organization*. 3th ed. Tennessee Associates International,
- Waal, Andre de. (2008). *The Secret of High-Performance Organization*. [Online] <http://www.andredewaal.eu/pdf2008/MORE2008.pdf>> (January 29, 2017.)
- Waal, Andre de. (2012). “Characteristics of high-performance organizations,” *Journal of Management Research*. 4 (4) : 39-71 ;
- Willer, D. (1967). *Scientific Sociology Theory and Method*. New Jersey: Prentice-Hill,